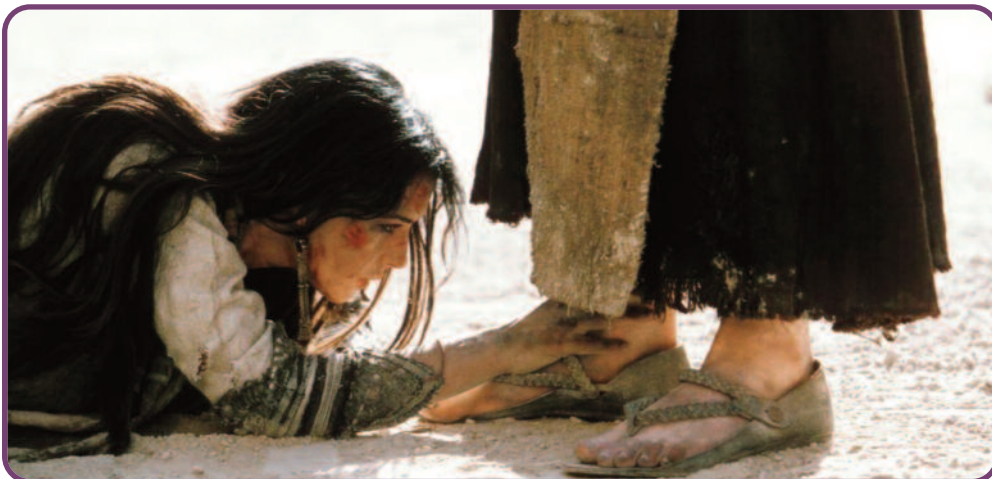

Az irgalmas Isten előtt

A házasságtörő nő nem a maga akaratából, hanem az őt elítélők kényszerítése miatt találkozik Jézussal, és az ő személyén keresztül Isten irgalmával. A történet olyannyira szép üzenetet fogalmaz meg az irgalmasságról, hogy nem is János evangéliumába illik, hanem Szent Lukács művébe, aki az evangélisták közül a legnagyobb figyelmet szenteli az isteni irgalmasság bemutatásának Jézus példabeszédei és más tanításai során. Lényeges, hogy nem egy példabeszédről, nem egy kitalált történetről van szó, hanem egy olyan esetről, amely a valóságban is megtörtént.

A történet háttérét röviden mutatja be János evangélista. Jézus napközben tanít a templomban, az emberek szívesen hallgatják. Estére kimegy az Olajfák-hegyére, majd reggel visszatér a templomba. Újra köré gyűlnek az emberek, hogy hallgassák tanítását. Ekkor jelennek meg az írástudók és a farizeusok, akik magukkal hozzák a megvádolt asszonyt. Jézushoz intézett szavaikkal

nyomban feszültséget keltenek. Olyan érzésünk támad, mintha teljesen mindegy volna nekik, hogy mi lesz az asszony sorsa, halálra kövezik vagy életben marad, nekik most az a fontos, hogy Jézus szavaiban kifogásolnivalót találjanak. Kérdésükben szembeállítják a mózesi törvényt és Isten irgalmasságát, amelyről Jézus oly sokat tanít. Mózes törvénye ugyanis úgy rendelkezik, hogy halált érdemel az a nő, aki házasságtörést követ el, meg kell őt kövezni. Ezt a törvényt idézik fel Jézusnak, aki persze az emlékeztető nélkül is jól ismeri a törvény rendelkezését. A farizeusok szán-

dékosan keltenek feszültséget a törvény előírása és az irgalmasság között, szándékosan hoznak létre kérdésükkel egy csapdahelyzetet. Ha Jézus helyesli az asszony megkövezését, akkor azzal vádolhatnák, hogy az irgalmasságról, a megbocsátásról hirdetett tanítása üres és álszent. Ha pedig felmenti az asszonyt, akkor az a vád éri, hogy nem tartja tiszteletben a vallási és társadalmi élet alapjául szolgáló mózesi törvényt.

Jézus azonnal átlátja a helyzetet, de nem felel indulatból. Írni kezd a földre, hogy mindenki elgondolkozzon közben és megnyugodjon.

Az vesse rá az első követ ...

A kérdezőket nem érdekli, hogy Jézus mit ír a porba, hanem tovább faggatják, választ sürgetnek tőle. És meg is kapják a feleletet: „Az vesse rá az első követ, aki közületek bűn nélkül van!” Ez a válasz kifejezi, hogy nem akarja eltörölni, megszüntetni a törvényt, ugyanakkor jelzi azt is, hogy senkinek nincs joga ítélni a másik ember felett, mert valójában mindenki bűnös, és az ítékezés Istenre tartozik.

Ez a válasz már elgondolkodtatja az írástudókat és a farizeusokat, ők is jól tudják, hogy nem vonhatják majd ki magukat az isteni ítékezés alól. Ha az igazságosság könyörtelen hangoztatása helyett teret engedünk a megbocsátásnak, akkor mi is számíthatunk Isten irgalmára.

Az irgalmasság felemel

Irgalmas Jézus! Te nem a bűnös asszony múltjára voltál kíváncsi, ezért nem faggattad őt. Ő nem állt neki mentegetőzni, nem akarta titkolni bűnét és nem volt szándékában személyes felelősségét kisebbíteni. A te figyelmed a múlt helyett a jövőre irányul. A bűnt helytelenítéd, elítéled, de az embert nem akarod elítélni.

Te azért jöttél, hogy megmentsd a bűnösöket és megtérésre indítsd őket. A te isteni irgalmasságod túllép a mi bűnös múltunkon és elindít minket a remény, a megigazulás útján.

Elismerjük, hogy az emberi ítélezések a porba alázzák a másik embert, de a te irgalmasságod felemel, talpra állít, lehetőséget ad egy új életre.

Nagyböjt 5. vasárnapja
Iz 43,16-21
Fil 3,8-14
Jn 8,1-11

Hétfő
Dán 13,1-8.15-17
19-30.33-62
Jn 8,12-20

Kedd
Szám 21,4-9
Jn 8,21-30

Szerda
Dán 3,14-20.
91-92.95
Jn 8,31-42

Csütörtök
Ter 17,3-9
Jn 8,51-59

Péntek
Jer 20,10-13
Jn 10,31-42

Szombat
Ez 37,21-28
Jn 11,45-57

Virágvasárnap
Iz 50,4-7
Fil 2,6-11
Lk 22,14-23,56